

stolsstyrelsens personalevejledning jo har vist, at gældende ret faktisk ikke siger det klart nok. Derfor er jeg også ked af, at nogle oppositionspolitikere her i dag og også nogle repræsentanter for domstolene har givet udtryk for, at man opfatter lovforslaget som udtryk for mistillid til domstolene, for det er det bestemt ikke ment som.

Når regeringen har fundet det rigtigt at lovgive om det her spørgsmål, skyldes det som nævnt i lovforslagets bemærkninger bl.a., at religiøse spørgsmål i de senere år har spillet en stigende rolle i den offentlige debat her i landet. Danmark er jo ikke længere et monoreligiøst samfund, og spørgsmål om religiøst tilhørsforhold er blevet væsentlig mere kontroversielle end tidligere. Det er regeringens opfattelse, at der bør tages højde for denne udvikling ved domstolene, som jo har en helt særlig position i samfundet, i og med at domstolene har den endelige afgørelse af konkrete retstvister mellem borgerne i vores samfund og mellem borgerne og myndighederne.

Der er også – lidt sporadisk synes jeg – blevet rejst spørgsmål om lovforslagets forhold til grundloven og menneskerettighederne, fordi man mener, at lovforslaget reelt alene er rettet mod en bestemt religiøsitet og er diskriminerende. Jeg vil gerne slå fast, at lovforslaget ikke er rettet mod en bestemt religiøsitet eller nogen særlig befolkningsgruppe, og det er heller ikke lovforslagets formål. Som jeg lige har sagt, er forslaget bl.a. begrundet i en mere generel samfundsudvikling, der har medført, at spørgsmål om religiøst tilhørsforhold er blevet mere kontroversielle end tidligere. Og lovforslaget rammer enhver form for meningsstilkendegivelse om politiske og religiøse spørgsmål, og det er af hensyn til borgerne. Folketinget, den lovgivende forsamling, er borgernes garant for neutralitet og objektivitet.

Der er også blev rejst spørgsmål om afgrænsningen af lovforslaget. Bør lovreglen omfatte ikke bare de juridiske dommere, men også lægdommerne? Det er der blevet rejst spørgsmål om fra et enkelt partis side. Jeg tror, at man må anerkende, at der her er et reelt dilemma. Jeg mener, det er rimeligt at sige, at der må stilles nogle helt særlige krav til de juridiske dommere, hvis rolle jo helt entydigt ene og alene er at stå for den juridiske sagkundskab, at sikre, at borgerne møder objektivitet og neutralitet, også i følelsen, også i ytringerne.

Når det drejer sig om lægdommerne, gør der sig derimod også et andet hensyn gældende, nemlig at lægdommerne skal udgøre et så vidt muligt repræsentativt udsnit af den danske befolkning. Det er baggrunden for, at regeringen har fundet det rigtigst at udforme lovforslaget sådan, at reglen om dommeres fremtræden i retsmøder alene omfatter de juridiske dommere.

Så hvad er op og ned i den her sag? For det første er det sådan, at regeringen har hundrede procent tillid til de danske domstole, til integriteten, til autonomien i de danske domstole. For det andet er det altså sådan, at det i grundloven er fastslået, at det er det danske Folketing, som er den lovgivende forsamling. Vi repræsenterer borgerne for at sikre fairness og objektivitet. Derfor har man bl.a. reguleret retsplejeloven, og derfor har man også reguleret andre ting inden for domstolenes arbejde uden at gribe ind i domstolenes integritet, uden at gribe ind i, at der skal være et fuldstændig uafhængigt domstolssystem.

Jeg har selvfølgelig lyttet meget opmærksomt ikke bare til oppositionen her i dag, men også til de mange reaktioner, der har været fra dele af domstolssystemet og dele af advokatstanden herhjemme i forbindelse med den her debat. Jeg synes, det har været gode, saglige argumenter, men når man vender alle argumenterne ned i et glas og vurderer dem, må det være sådan, at Folketingets opgave er at værne om borgernes interesser, være garant for, at der ikke er nogen borgere i det her land, som kommer ind til en domstol og ikke føler sig hundrede procent tryk ved den behandling, der er af en sag. Og det er ikke udtryk for mistillid til nogen som helst domstol, som vi som sagt har hundrede procent tillid til.

Med de ord vil jeg sige tak for en, synes jeg, egentlig rigtig god, interessant og også principiel debat, og jeg ser frem til en grundig og konstruktiv udvalgsbehandling.

Kl. 14:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en række bemærkninger til justitsministeren. Den første er fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:26

Morten Østergaard (RV):

Justitsministerens problemer opstår jo i det her med at balancere mellem at sige, at der her er et behov for, at Folketinget træder ind og gør noget, som vi aldrig har gjort før, og så det, at man har hundrede procent tillid til domstolene, for argumentet for at indføre det her er, at det er en